

още повече Иисуса, турихъ го между разбойници. Така Господь нашъ “прѣдаде себе си на смърть” и “зѣ на себе си грѣхове-ты на мнозина.” Иса. 53; 12.

II. Какъ го хуляхъ като бѣ на кръсть-тъ?

О. А онѣзи които минувахъ хуляхъ го и кывахъ съ главы, и думахъ, Ты който разорявашъ храмъ-тъ и въ три дни го пакъ съграждашъ, спаси себе си; ако си Сынъ Божій, слѣзь отъ кръсть-тъ. Подобно и първосвященници-ти съ книжници-ты и старѣйшины-ты ругаяхъ му ся и казувахъ, Другы е избавилъ, а пакъ себе си не може да избави: ако е Царь Израилевъ, нека слѣзе сега отъ кръсть-тъ, и ще повѣруваме въ него. Упова на Бога; нека го избави сега, ако го ище: понеже каза, Божій Сынъ съмъ. Съ това исто-то го укорявахъ и распяхти-ти съ него разбойници. Ст. 39—44. Виждь Псал. 22; 8.

II. Онѣзи които казувахъ, Другы е избавилъ, повѣрувахъ ли че наистинъ той бѣ направилъ чудеса на исцѣленіе?

О. Имахъ довольно причины да повѣрувать; но гледамы че когато чловѣкъ мрази истинъ-тъ, достига да вѣрува лъжъ-тъ, и оправдава безвѣріе-то си съ това че не става знакъ-тъ кой-то той изыскува. Виждь гл. 16; 1 и пр.

II. Укорявахъ ли го и двама-та разбойници?

О. Матѣей и Марко пишатъ общо, “разбойници-ти,” Лука пише, “единъ отъ злодѣйцы-ты,” и послѣ казува че другый-тъ го изобличи, повѣрова въ Христа, и прія отъ него обѣщаніе-то, “Днесъ ще бѣдешъ съ мене въ рай.” Може быти че двама-та испърво го хуляхъ, а послѣ единый-тъ чрѣзь Божіи-тъ благодать ся раская като видѣ повѣденіе-то Иисусово и чу думы-ты му. Или това което казувать Матѣей и Марко, че разбойници-ти хуляхъ Иисуса, може да значи само че даже и отъ странъ-тъ на едного отъ